

Ar aplinkybė, kad darbdavys nepateikė prašomos informacijos, leidžia preziumuoti, jog egzistuoja darbuotojo nurodyta diskriminacija?

(¹) OL L 204, p. 23.

(²) OL L 180, p. 22; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 20 sk., 1 t., p. 23.

(³) OL L 303, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 79.

2010 m. rugpjūčio 23 d. Najvyšší súd (Slovakijos Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Križan ir kt. prieš Slovenská inšpekcia životného prostredia

(Byla C-416/10)

(2010/C 301/15)

Proceso kalba: slovakų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Najvyšší súd (Slovakijos Respublika)

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantai: Jozef Križan, Katarína Aksamitová, Gabriela Kokošková, Jozef Kokoška, Martina Strezenická, Jozef Strezenický, Peter Šidlo, Lenka Šidlová, Drahoslava Šidlová, Milan Šimovič, Elena Šimovičová, Stanislav Aksamit, Tomáš Pitoňák, Petra Pitoňáková, Mária Križanová, Vladimír Mizerák, Lubomír Pevný, Darina Brunovská, Mária Fišerová, Lenka Fišerová, Peter Zvolenský, Katarína Zvolenská, Kamila Mizeráková, Anna Konfráterová, Milan Konfráter, Michaela Konfráterová, Tomáš Pavlovič, Jozef Krivošík, Ema Krivošíková, Eva Pavlovičová, Jaroslav Pavlovič, Pavol Šipoš, Martina Šipošová, Jozefína Šipošová, Zuzana Šipošová, Ivan Čaputa, Zuzana Čaputová, Štefan Strapák, Katarína Strapáková, František Slezák, Agnesa Slezáková, Vincent Zimka, Elena Zimková, Marián Šipoš, Pezinoko miestas

Kita apeliacinio proceso šalis: Slovenská inšpekcia životného prostredia

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal Bendrijos teisę (konkrečiai SESV 267 straipsniu) įpareigojama arba leidžiama valstybės narės Aukščiausiajam teismui *ex officio* kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo

Teismą net jei pagrindinėje byloje susiklosto tokia situacija: Konstitucinis teismas panaikina Aukščiausiojo teismo sprendimą, iš esmės pagrįstą Bendrijos teisės aktų aplinkosaugos srityje taikymu, įpareigodamas šį teismą remtis Konstitucinio teismo teisiniais vertinimais, susijusiais su procesinių ir esminių vienos iš proceso šalių konstitucinių teisių pažeidimu, kuriuose nebuvo atsižvelgta į ginčui reikšmingą Bendrijos teisę, kitaip tariant, kai Konstitucinis teismas, tokiu atveju būdamas galutinės instancijos teismas, nemanė privaltantis pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui prejudicinį klausimą ir pagrindinėje byloje laikinai netaikė teisės į priimtą aplinką ir jos apsaugą?

2. Ar galima įvykdyti pagrindinį integruotos prevencijos, kaip ji apibrėžiama Tarybos direktyvos 96/61/EB (¹) dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės 8, 9 bei 23 konstatuojamosiose dalyse ir 1 bei 15 straipsniuose, taip pat visoje Bendrijos aplinkos teisėje, tikslą, apimančią taršos prevenciją ir kontrolę, įtraukiant visuomenę, kad būtų pasiektas aukštas visos aplinkos apsaugos lygis, taikant procedūrą, pagal kurią prasidedant integruotos prevencijos procedūrai suinteresuota visuomenė negali susipažinti su visais reikšmingais dokumentais (Direktyvos 96/61/EB 6 straipsnis, skaitomas kartu su 15 straipsniu), visų pirma su sprendimu dėl atliekų sąvartyno vietos, ir kai vykstant pirmosios pakopos procedūrai prieš pareiškimo pridedamas trūkstamas dokumentas su sąlyga, kad jis nebus atskleistas kitoms proceso šalims, nes tai susiję su komercine paslaptimi? Kitaip tariant, ar galima pagrįstai teigti, kad sprendimas dėl įrenginio vietos (ypač jo motyvai) turi lemiamos reikšmės argumentų, pastabų ar kitų pasiūlymų pateikimui?

3. Ar pasiekiami Tarybos direktyvos 85/337/EEB (²) dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo tikslai, visų pirma kalbant apie Bendrijos aplinkos teisę, o konkrečiai kalbant, susiję su sąlyga, numatyta 2 straipsnyje, pagal kurį prieš duodant sutikimą turi būti atliekamas atitinkamų projektų poveikio aplinkai vertinimas, kai pirmiausia 1999 m. pateikta Aplinkos ministerijos nuomonė, kuria anksčiau buvo užbaigta PAV procedūra, paprastu sprendimu pratęsiama keleriems metams, neatlikus naujos PAV procedūros? Kitaip tariant, ar galima teigti, kad vieną kartą pagal Tarybos direktyvą 85/337/EEB priimtas sprendimas gali galioti neribotą laiką?

4. Ar Direktyvoje 96/61/EB (konkrečiai jos preambulėje ir 1 bei 15a straipsniuose) nustatyta bendra pareiga, pagal kurią visos valstybės narės turi užtikrinti taršos prevenciją ir mažinimą, suteikdamos suinteresuotai visuomenei galimybę laiku pateikti teisingą ir pagrįstą administracinį skundą ar ieškinį, kartu su Direktyvos 85/337/EEB 10a straipsniu bei Orhuso konvencijos 6 straipsniu bei 9 straipsnio 2 ir 4 dalimis apima taip pat tos pačios visuomenės galimybę reikalauti administracinės valdžios institucijos ar teismo nustatyti laikinąją priemonę pagal nacionalinę teisę (pavyzdžiui, nutartį

dėl integruoto sprendimo vykdymo sustabdymo), kuri laikinai, iki galutinio sprendimo priėmimo, leistų nutraukti numatyto sąvartyno įrengimą?

5. Ar įmanoma teismo sprendimu, kuriuo įgyvendinama sąlyga, nustatyta Direktyvos 96/61/EB arba Direktyvoje 85/337/EEB, arba Orhuso konvencijos 9 straipsnio 2 ir 4 dalyse, t. y. taikant minėtuose aktuose įtvirtintą visuomenės teisę į teisingą teisminę priežiūrą pagal SESV 191 straipsnio 1 ir 2 dalis, susijusių su Europos Sąjungos politika aplinkos apsaugos srityje, neteisėtai pažeisti įrenginio valdytojo teisę į nuosavybę, įtvirtintą, be kita ko, Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos Papildomo protokolo 1 straipsnyje, nes, pavyzdžiui, vykstant teisminiam procesui gali būti panaikintas pareiškėjui suteiktas galutinis integruotas leidimas naujam įrenginiui?

(¹) OL L 257, p. 26

(²) OL L 175, p. 40.

2010 m. rugpjūčio 23 d. Bayerisches Verwaltungsgerichtshof (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Wolfgang Hofmann prieš Freistaat Bayern

(Byla C-419/10)

(2010/C 301/16)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bayerisches Verwaltungsgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: Wolfgang Hofmann

Atsakovė: Freistaat Bayern

Prejudiciniai klausimai

Ar Direktyvos 2006/126/EB (¹) 2 straipsnio 1 dalį ir 11 straipsnio 4 dalies antrą sakinį reikia aiškinti taip, kad valstybė narė privalo atsisakyti pripažinti galiojančiu vairuotojo pažymėjimą, kurį kita valstybė narė išdavė asmeniui pasibaigus jam taikomo draudimo išduoti naują vairuotojo pažymėjimą laikotarpiui, kai pirmosios valstybės narės teritorijoje iš jo buvo atimtas vairuotojo pažymėjimas, ir vairuotojo pažymėjimo išdavimo momentu šis asmuo turėjo nuolatinę gyvenamąją vietą pažymėjimą išdavusios valstybės narės teritorijoje?

(¹) OL L 403, p. 18.

2010 m. rugpjūčio 27 d. High Court of Justice (Chancery Division) (Jungtinė Karalystė) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago prieš Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Byla C-422/10)

(2010/C 301/17)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

High Court of Justice (Chancery Division)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago

Atsakovas: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Prejudicinis klausimas

1. Ar pagal PAL reglamentą ir visų pirma jo 3 straipsnio b punktą papildomą apsaugos liudijimą leidžiama išduoti vienai veikliajai sudedamajai daliai arba jų deriniui, jeigu:

a) galiojančio pagrindinio patento apsauga suteikiama vienai veikliajai sudedamajai daliai arba jų deriniui PAL reglamento 3 straipsnio a punkto prasme; ir

b) medicinos produktui, į kurio sudėtį įeina viena veiklioji sudedamoji dalis arba jų derinys kartu su viena ar daugiau kitų veikliųjų sudedamųjų dalių, pagal Direktyvą 2001/83/EB (¹) arba Direktyvą 2001/82/EB (²) yra išduotas galiojantis leidimas, kuris yra pirmasis leidimas pateikti vieną veikliąją sudedamąją dalį ar veikliųjų sudedamųjų dalių derinį į rinką?

(¹) 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, p. 67; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 69)

(²) 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus (OL L 311, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 3)